

A báró és a suszter fia

Annak idején, az ezerkilencszázas évek kezdetén, mikor dédapám nagyjából tíz-tizenkét éves lehetett, Diószegen élt egy báró, Kuffner Károly, kinek nevét, akkor mindenki ismerte a vidéken. Az a hír járta, hogy bár gazdag gyártulajdonos, mégis nemes lelkű, közvetlen az egyszerű falusi emberekkel. Történt egyszer, még nagyapám mesélte, hogy mikor az én dédapám hazafelé tartott, miután ellenőrizte a Dudvág folyóba helyezett versét, hogy volt e kapás, megállt előtte egy hatalmas hintó. Az ablakán kiszóltak:

- Ki fia vagy? – dédapám hamar rájött, hogy Kuffner báró ül a hintóban.
- A suszteré, jó báró uram.

Mint kiderült a báró vadászni indult a közeli Vince erdőbe, és mivel szüksége volt egy hajtóra, magával vitte a dédapámat, Ferkót is. Ferkó feladata az volt, hogy kihajtsa a fácánokat, majd miután a báró lelőtte, összeszedje azokat. A fácánokat a cserkészövére kötötte.

Mikor hazafelé tartottak, Károly történeteket kezdett mesélni egy titkos alagútról, amit még a törökök ástak a hódoltság idején Kismácsédról Diószegre, hogyha veszély adódna, el tudjanak menekülni. Dédapám teljesen elképedve, tágra nyílt szemekkel hallgatta a kalandos történeteket. A Dudvág hídnál a báró kitette Ferkót, és a segítségért egy fácánt is ajándékozott neki. Az egyszerű suszter fia, egy nagy nemes emberrel foghatott kezét. Hazaérve azonnal elmesélt micsoda napja volt, milyen volt a báróval vadászni, mennyire közvetlen ember, és még a titkos alagutakról is mesélt neki.

Szerző: Herczog Rita

Életkor: 17 év

Postacím: Építő utca 1275/40 sz.,

Törvényes képviselő: Herczog Gabriella